

Humanitární sbírka

Podzimní humanitární sbírka se uskutečnila ve čtvrtek 10.10.2024 a byla mimořádně úspěšná. Darovaných věcí jsme měli plnou předsíň a ještě bylo plno krabic a pytlů uložených uvnitř kostela. Pan řidič z Diakonie přijel přesně podle plánu a tak už jsme mohli v pátek před 6 hodinou ráno naložit plné auto a ještě nám velké množství věcí zbylo. Museli jsme tedy domluvit s panem řidičem, že dojede auto vyložit a vrátí se pro zbývající věci.

Když jsme pak začali nakládat druhé auto, měla jsem obavy, jestli se do něj všechno vejde, protože nám tam zbývaly věci hodně neskladné, jako například tři dětské kočárky, autosedačka, koloběžka a také tam byly hodně velké, těžké krabice, které jsme ani nemohli uzvednout. Nakonec se přece jen vše do auta narovnal a bylo úplně zaplněné.

Od dárců jsme také obdrželi úžasných 3 375,- Kč, ze kterých darujeme Diakonii jako příspěvek na dopravu 800,- Kč a zbytek bychom poslali některé vytopené rodině na Jesenicku. Již jsme začali tuto věc projednávat s Charitou v Jeseníku. K vybraným penězům ještě přidáme ty vybrané do charitní kasičky v kostele a případně pak zaokrouhlíme alespoň na deset tisíc.

Děkujeme všem farníkům, kteří pomáhali s organizací sbírky a s nakládáním věcí do auta, a samozřejmě těm, kteří věci do sbírky přinesli.

Malý koncert v DPS Senior

Letos opět zahráli v Senioru dva členové Komorního souboru Pražského salónního orchestru, pan Václav Vomáčka na klavír a paní Perglová na housle. Hudební pásmo nazvali „Letem širým světem“ a slyšeli jsme opravdu písničky z mnoha koutů světa – od autorů z Itálie, Francie, Španělska a dalších zemí. Dověděli jsme se např., že píseň La Paloma pochází z Mexika a nazpívali ji zpěváci snad ve všech jazycích, také v češtině máme několik verzí a pan Vomáčka nám zazpíval La Palomu s textem Václava Špilara. Slyšeli jsme také píseň „Já nechci jet na Havaj“, kterou složil Jaromír Vomáčka, a se kterou jsme se přenesli až do exotických zemí. Dověděli jsme se také o českém skladateli, fotografovi a dobrodruhu Eduardovi Ingrišovi, který emigroval v roce 1947 do jižní Ameriky, a od něho jsme si poslechli píseň „Na břehu Niagáry“ Písni byla celá přehršel a půldruhé hodinky hudby, zpěvu a povídání uteklo jako nic Tak třeba zase příště.